

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně: L. T., narozená X, bytem X
právně zastoupena JUDr. Petrem Doležalem, advokátem se sídlem
Mazovská 476, 181 00 Praha 8 - Troja

proti

žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, IČO: 70891168, sídlem Závodní
353/88, 360 06 Karlovy Vary,

v řízení o žalobě ze dne 11. 5. 2025 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2025, č. j.
KK/4070/DS/23-28,

takto:

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Rozhodnutím Magistrátu města Karlovy Vary, odbor dopravy ze dne 9. 10. 2023, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

38194/OD-P/23 (dále jen rozhodnutí správního orgánu I. stupně) byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (dále jen *zákon o silničním provozu*), kterého se dopustila tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky X v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu stanovená zákonem o silničním provozu, neboť bylo automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy Policií ČR zjištěno, že dne 3. 4. 2023, v 09:34 hodin, mimo obec, v úseku Karlovy Vary - Olšová Vrata, silnice 1/6 (km 112,3 - 108,04), ve směru jízdy na Prahu, nezjištěný řidič výše uvedeného vozidla jel průměrnou rychlostí 99 km/h (po odečtu možné odchylky měřicího zařízení ve výši 4 km/h) v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena obecnou úpravou na 90 km/h, čímž v měřeném úseku překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec minimálně o 9 km/h. Uvedené jednání vykazuje znaky přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, spáchaného ve vazbě na porušení povinnosti řidiče stanovené v ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Výše uvedeným jednáním žalobkyně porušila právní povinnost danou jí ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu a dopustila se tak přestupku dle ustanovení § 125f odst. 1 téhož zákona a byla jí proto uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Odvolání podané proti tomuto rozhodnutí bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 3. 2024 č.j. KK/4070/DS/23-9 zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno. Žalobě, již se žalobkyně domáhala zrušení tohoto rozhodnutí bylo zdejším soudem vyhověno, a napadené rozhodnutí bylo rozsudkem zdejšího soudu č.j. 33 A 21/2024 ze dne 10. 1. 2025 zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Důvodem tohoto rozhodnutí bylo neprokázání splnění povinnosti Policie ČR stanovené v ustanovení § 62 odst. 2 zákona o PČR spočívající v uveřejnění informace o pořizování záznamu o rychlosti měřeného vozidla automatickými systémy, tak, aby se s nimi měla možnost seznámit i žalobkyně, neboť odkaz na příslušné webové stránky, na něž žalovaný ve svém rozhodnutí odkazoval, a na nichž měly tyto informace být zveřejněny, nebyl odpovídajícím způsobem zaznamenán ve správním spisu, v důsledku čehož skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, neměl potřebnou oporu ve správním spisu. Totožný závěr přijal soud i ve vztahu k tvrzenému označení měřeného úseku dopravními značkou na začátku měřeného úseku IP 31a „Měření rychlosti“ a na konci měřeného úseku dopravní značkou IP 31b „Konec měření rychlosti“, neboť ve správním spise nebyl obsažen žádný důkaz o jejich existenci a umístění v době a místě spáchání přestupku (např. fotodokumentace či prokázání žalovaným zmiňovaného opatření obecné povahy ve věci stanovení místní úpravy provozu na předmětné pozemní komunikaci.)
3. Žalovaný následně vydal dne 6. 3. 2025 žalobou napadené rozhodnutí č.j. KK/4070/DS/23-28, jímž odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu Karlovy Vary, odboru dopravy ze dne 9. 10. 2023, č.j. 3814/OD-P/23 zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. V rozhodnutí uvedl, že po zrušení rozhodnutí krajským soudem doplnil spisovou dokumentaci o podklady (printscreensy), z nichž je zřejmé, že informace o úsekovém měření rychlosti vozidla žalobkyně byla zveřejněna na webových stránkách Magistrátu města Karlovy Vary již před spácháním přestupku (dne 19. 4. 2022), přičemž téhož dne byla zveřejněna i na webových stránkách Policie ČR, dále byla spisová dokumentace doplněna o Opatření obecné povahy – místní úprava provozu na silnici I/6 Karlovy Vary – Olšová Vrata prokazující, že měřený úsek byl v obou směrech před příjezdem a na konci měřeného úseku řádně označen

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

informativními značkami IP 31a „Měření rychlosti“ a IP 31b „Konec měřeného úseku“. Žalovaný poté poučil žalobkyni o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim, k čemuž jí stanovil lhůtu 3 pracovních dnů ode dne doručení výzvy. V uvedené lhůtě byl do elektronické podatelny žalovaného doručen dne 9. 2. 2025 prostý email odeslaný z adresy dpolesh@proton.me, jenž obsahoval dvě přílohy nazvané „vznesení námitekE.pdf“ a „plná moc“. První příloha obsahovala vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí a byla elektronicky podepsána D. P., přičemž druhá příloha obsahovala plnou moc, již žalobkyně uvedenou osobu zmocnila k zastupování v uvedeném správním řízení, přičemž tato příloha nebyla zkonvertovaným dokumentem z listinné do elektronické podoby, jednalo se o oskenovaný dokument. Žalovaný v té souvislosti odkázal na judikaturu, z níž vyplývá, že podání učiněné prostřednictvím prostého emailu je dokumentem způsobilým vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho následného doplnění ve lhůtě 5 dnů některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu či elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, jinak se k němu nepřihlíží a hledí se na něj, jako by vůbec takové podání nebylo učiněno. Důvodem je, že nestačí kvalifikovaný elektronický podpis pouze na příloze emailu, ale musí být podepsán právě samotný email, přičemž tento podpis pak platí i pro přílohy. Zároveň však toto neplatí „obousměrně“, tedy podpis na příloze se nevztahuje na samotný e-mail. Za situace, kdy uvedený email nebyl opatřen jakýmkoli elektronickým podpisem, a ve lhůtě 5 dnů nebylo ani učiněno jakékoli jeho doplnění, nedošlo k procesnímu zhojení dle § 37 odst. 4 správního řádu, a proto k němu žalovaný nepřihlížel a k žalobkyni přistupoval jako k nezastoupené účastnici řízení. Žalovaný dospěl k závěru, že správním orgánem prvního stupně byla věc správně zjištěna a posouzena, rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu, přičemž z podkladů rozhodnutí je spáchání přestupku žalobkyní nesporné.

4. Žalovaný dále uvedl, že považuje za účelové vyjádření žalobkyně k podkladům rozhodnutí, v němž namítá, že v úseku, kde byl údajný přestupek spáchán, je umístěna dopravní značka B 20a s vyobrazenou hodnotou 100 stanovující nejvyšší dovolenou rychlost na 100 km/h, přičemž k prokázání tohoto tvrzení navrhla provést ohledání místa s tím, že k překročení nejvyšší dovolené rychlosti tudíž nedošlo, z tohoto důvodu považoval za zcela nadbytečné provádět v dané věci ohledání místa. Důvodem je, že dle § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu smí řidič motorového vozidla jet mimo obec rychlostí max. 90 km/h s tím, že rychlost mimo obec lze místní úpravou provozu na pozemních komunikacích pouze snížit, nelze ji zvyšovat.
5. K námítce žalobkyně, že správní orgán prvního stupně neučinil nezbytné kroky ke zjištění totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku, řízení předčasně odložil a nezákonně je zahájil proti provozovateli vozidla, žalovaný odkázal na ust. § 125f odst. 1 a 5 zákona o silničním provozu s tím, že žalobkyně byla výzvou ze dne 13. 4. 2023 vyzvána k zaplacení určené částky ve výši 500 Kč, zároveň byla poučena, že v případě jejího neuhrazení může ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení správnímu orgánu sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku, avšak žalobkyně na tuto výzvu nijak nereagovala. Vzhledem k tomu, že správní orgán neměl žádné poznatky o osobě řidiče, neměl jinou možnost, než věc dle § 76 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich odložit, čímž byly splněny podmínky pro zahájení řízení s žalobkyní jakožto provozovatelem vozidla.
6. Žalobkyně dále namítala, že správní orgán porušil ust. § 88 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, když nezohlednil, že jsou vůči ní vedena další přestupková řízení, u nichž je splněna podmínka k projednání ve společném řízení. Žalovaný k tomu uvedl, že

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

řízení o projednávaném přestupku bylo zahájeno dne 20. 6. 2023, přičemž řízení o přestupku ze dne 2. 6. 2023 se s ohledem na to, že žalobkyně zaplatila dne 19.7. 2023 určenou částku, vůbec nevedlo, neboť věc byla odložena. K dalšímu přestupku odvolatelky došlo až 25. 9. 2023, tedy po zahájení řízení o přestupku ze dne 3. 4. 2023, jenž je předmětem tohoto řízení, a proto podmínka společného řízení dle § 88 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich splněna nebyla. Ostatní přestupky zaznamenané v evidenci přestupků byly vyřešeny buď zaplacením určené částky, tedy odložením věci nebo označením řidiče vozidla v době spáchání přestupku.

7. K námitce žalobkyně o nesplnění zákonné podmínky k měření rychlosti automatizovaným technickým prostředkem žalovaný uvedl, že doplněním spisové dokumentace o printscreeny webových stránek Magistrátu města Karlovy Vary a o sdělení PCR k datu zveřejnění informace o úsekovém měření rychlosti na webových stránkách Magistrátu města Karlovy Vary byla povinnost daná ust. § 62 odst. 2 zákona o policii splněna. Z tohoto důvodu bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a odvoláním napadené rozhodnutí potvrzeno.

II.

Žaloba

8. Žalobkyně žalobu odůvodnila tím, že si v odvolacím správním řízení zvolila zmocněnce, který se vyjádřil k podkladům rozhodnutí, přičemž zpochybnil závěr, že tyto podklady prokazují splnění sporné podmínky, k jejímuž prokázání byl žalovaný zavázán soudem. Žalovaný se však k těmto námitkám nevyjádřil s odůvodněním, že nebude akceptovat ani předloženou plnou moc, a k žalobkyni bude přistupovat jako k nezastoupenému účastníku řízení, přičemž tento postup odůvodnil výše uvedeným způsobem. Žalobkyně vyjádřila nesouhlas s tímto postupem, neboť má zato, že podání bylo učiněno řádně, když elektronický podpis byl součástí podání, neboť byl připojen na dokumentu, jímž bylo podání učiněno a podání nebylo zapotřebí potvrzovat, neboť nebylo učiněno bez použití podpisu. Dokument obsahující podání byl podepsán uznávaným elektronickým podpisem v souladu s požadavkem zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, jenž nijak nepočítá s tím, že by byl podepisován email a hovoří pouze o potřebě podpisu dokumentu v § 6 odst. Odkaz žalovaného na nálezy Ústavního soudu sp.zn. IV. ÚS 1829/13 žalobkyně nepovažuje za případný, neboť jím zaujaté závěry svědčí spíše pro žalobkyni, byli-li v jejím případě elektronickým podpisem opatřeny dokumenty obsahující podání. V té souvislosti odkázala na nálezy sp. zn. II. ÚS 3042/12, dle něhož „...elektronický podpis zprávy jako celku identifikuje toliko autora e-mailu a neosvědčuje již autorství odesílatele ve vztahu k přílohám, ve vztahu k přílohám je nicméně možno podpis zprávy chápat ve smyslu: „jsem ten, kdo vložil tyto přílohy“, tj. potvrzuje vůli autora e-mailu odeslat do podatelny soud připojené dokumenty, s nimiž se... ztotožňuje. Je jisté v zájmu právní jistoty účastníků řízení žádoucí, aby opatřili zaručeným elektronickým podpisem samotné podání a nikoli pouze průvodní email, na druhou stranu s nedodržením tohoto postupu nelze spojovat následek spočívající v odepření soudní ochrany. Pokud ze spisu nevyplývají žádné pochybnosti o tom, že skutečnou vůli účastníka řízení bylo učinit konkrétní podání, jako je tomu v daném případě, považuje Ústavní soud postup Nejvyššího soudu za zcela nepřiměřený charakteru opomenutí osoby, jež podání učinila.“ ÚS tedy rozlišuje mezi průvodním emailem a samotným podáním, tj. dokumenty vloženými v emailu nesoucími písemný projev vůle a činí závěr, že lze akceptovat i situaci, kdy vložené dokumenty obsahující podání nejsou elektronicky podepsány, je-li podepsán email, což však neznamená, že musí být podepsán email a nepostačí, aby byl podepsán dokument v něm vložený obsahující podání. ÚS naopak konstatuje jako správnější elektronicky podepsat

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

právě samotné podání, za nějž nepovažuje průvodní email, ale dokumenty v něm obsažené, přičemž potřebu vyjasnění autorství vztahuje právě k v nich zachycenému právnímu jednání. Důležité je, že žalovaný měl postavené najisto, že vyjádření učinil právě D. P., jako zástupce žalobkyně, protože k textu podání byl připojen jeho uznávaný elektronický podpis. Pouhou přílohu (elektronicky podepsaného) podání představovala plná moc, přičemž z žádného právního předpisu nevyplývá potřeba elektronicky podepisovat přílohy podání, naopak, NSS výslovně uvedl, že plnou moc postačí předložit ve formě prostého skenu, v té souvislosti žalobkyně odkázala na rozsudek NSS ze dne 18. 8. 2016 č.j. 4 As 111/2016-35 s tím, že stěžejní je, aby bylo podepsáno samotné podání, tj., aby dokument podání obsahující byl opatřen uznávaným elektronickým podpisem. Dle žalobkyně bylo podání učiněné jejím zmocněncem bezvadné, neboť samotný dokument obsahující podání byl opatřen uznávaným elektronickým podpisem, a plnou moc postačovalo předložit ve formě prostého skenu a nebylo ji zapotřebí elektronicky podepisovat, neboť nepředstavovala podání, ale pouze jeho přílohu. I v případě že by absence elektronického podpisu na plné moci byla důvodem k její neakceptaci, stíhala žalovaného povinnost vyzvat žalobkyni k odstranění této vady podání dle § 37 odst. 3, neboť vadné nebylo podání vyjádření k novým podkladům rozhodnutí, jež bylo řádně elektronicky podepsáno a vada spočívala jen v nepředložení plné moci, což je vada odstranitelná. Žalovaný proto postupoval nezákonně, nepřihlédl-li ve svém rozhodování k vyjádření zmocněnce žalobkyně a nevyzval-li jej k předložení plné moci, měl-li zato, že nebyla předložena řádně. Z těchto důvodů žalobkyně soudu navrhla, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

9. Pro úplnost soud uvádí, že považuje za zřejmou nesprávnost, resp. písarskou chybu v petitu uvedený datum vydání napadeného rozhodnutí 27. 3. 2025 (jež bylo zrušeno předchozím rozhodnutím soudu) jež je zároveň správně označeno číslem jednacím, a i z obsahu podání je zřejmé, že se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí uvedeného č.j. ze dne 6. 3. 2025.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Ve vyjádření k žalobě ze dne 5. 6. 2025 žalovaný zrekapituloval dosavadní stav řízení a žalobní argumentaci žalobkyně. Odkázal na konkrétní judikaturu, z níž vyplývá, že nestačí podpis na příloze emailu, ale musí být podepsán právě samotný email, jehož podpis je klíčový a platí pak i pro jeho přílohy s tím, že naopak podpis na příloze se na samotný email nevztahuje. Konstatoval, že v posuzované věci nebyl email žalobkyně ze dne 9. 2. 2025 odeslaný z adresy dpolesh@proton.me opatřen jakýmkoli elektronickým podpisem, a ve lhůtě 5 dnů od jeho doručení nedošlo k procesnímu zhojení tohoto nedostatku ve smyslu ust. § 37 odst. 4 správního řádu, a proto k němu nepřihlédl a k žalobkyni přistupoval jako k nezastoupenému účastníku řízení za situace, kdy zaručený elektronický podpis není obsahovou náležitostí podání ve smyslu ust. § 37 odst. 2 správního řádu, již pomůže správní orgán podateli odstranit či ho vyzve k jejímu odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu dle § 37 odst. 3 správního řádu. V té souvislosti odkázal na rozhodnutí NSS č.j. 9 As 90/2008-70 ze dne 23. 9. 2009, z něhož vyplývá, že za této situace nebylo nutné žalobkyni k doplnění jejího podání vyzývat.
11. K argumentaci žalobkyně, že plnou moc postačovalo předložit ve formě prostého skenu, aniž by ji bylo zapotřebí elektronicky podepisovat, a v případě neakceptace plné moci měl žalovaný povinnost vyzvat žalobkyni k odstranění této vady podání, žalovaný odkázal na

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

rozsudek NSS č.j. 7 As 24/2024 ze dne 31. 10. 2024, kdy předmětem sporu byla skutečnost, že plná moc sice splnila formální náležitosti, ale byla předložena jako příloha prostého emailu, jenž náležitosti podání dle ust. § 37 odst. 2 správního řádu neměl, a ani nebyl později doplněn, a proto k němu nemohlo být přihlíženo. V té souvislosti NSS konstatoval, že dle judikatury NSS správní orgán nepřihlíží k plné moci, jež je přílohou elektronického podání, které nebylo učiněno v zákonem předepsané formě a jestliže k této plné moci správní orgán vůbec nepřihlížel, pak logicky neměl povinnost žalobkyni jakkoli vyzývat k odstranění jejích případných nedostatků.

12. Dále žalovaný s ohledem na důvody zrušení jeho předchozího rozhodnutí zdejším soudem uvedl, že vytknutá pochybení v novém řízení napravit a vložil printscreeny, z nichž je zřejmé, že informace o úsekovém měření rychlosti v daném místě a čase byla uveřejněna na webových stránkách Magistrátu města Karlovy Vary dne 19. 4. 2022 a téhož dne i na webových stránkách Policie ČR. Žalovaný nemá zároveň pochybnosti o tom, že rychlost jízdy měřila Policie ČR automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy, přičemž dle judikatury NSS není vyloučeno, aby nastavení, instalaci a údržbu hardwaru i softwaru stacionárních měřících zařízení prováděly i třetí osoby, nemají-li hmotný zájem na výsledcích měření. V dané věci bylo překročení nejvyšší dovolené rychlosti zjištěno rychloměrem, jenž je ve vlastnictví Ředitelství silnic a dálnic, jež na výsledcích měření nemělo jakýkoli hmotný zájem a měření neprovádělo. Žalovaný s ohledem na uvedené trvá na tom, že v průběhu řízení nedošlo ke krácení práv žalobkyně a bylo vůči ní postupováno v souladu se zákonem, její námitky považuje za vyvrácené a neopodstatněné a navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

13. Vzhledem k tomu, že žalobkyně i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. o věci samé bez jednání.
14. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

V.

Rozhodnutí soudu

15. Žaloba není důvodná.
16. Důvodem zrušení předchozího rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2024 č.j. KK/4070/DS/23-9 soudem dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. bylo nesplnění podmínky, aby součástí správního spisu bylo vše, co se vztahuje k projednávané věci. A to za situace, kdy žalovaný ve svém rozhodnutí vycházel ze skutečností týkajících se informací obsažených na internetových stránkách Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy v souvislosti se zveřejněním informace v dokumentu nazvaném „Úsekové měření rychlosti na silnici I/6 v dopravně rizikovém úseku Karlovy Vary - Olšová Vrata, v úseku km 108,04 - 112,30 obousměrně“, aniž by však ve spise byla zachycena v době rozhodování aktuální podoba této webové stránky, v důsledku čehož nebylo najisto prokázáno, že informace o úsekovém měření byla veřejně přístupná, neboť pouhý odkaz na aktuální verzi webových stránek není možno z důvodu proměnlivosti obsahu webových stránek v čase považovat za dostačující.
17. Totožný závěr přijal soud i ve vztahu k tvrzenému označení měřeného úseku dopravními

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

značkami na začátku měřeného úseku IP 31a „Měření rychlosti“ a na konci měřeného úseku dopravní značkou IP 31b „Konec měření rychlosti“, neboť ve správním spise nebyl obsažen žádný důkaz o jejich existenci a umístění v době spáchání přestupku.

18. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, žalovaný následně spisovou dokumentaci doplnil o podklady (printscreensy) prokazující, že informace o úsekovém měření rychlosti v inkriminovaném čase a místě byla zveřejněna na webových stránkách Magistrátu města Karlovy Vary odboru dopravy již před spácháním přestupku (dne 3. 4. 2023) a to dne 19. 4. 2022. Žalovaný spisovou dokumentaci doplnil i o dokument „Veřejná vyhláška Opatření obecné povahy – místní úprava provozu na silnici I/6, Karlovy Vary – Olšová vrata, č.j. KK/3208/DS/21-8 ze dne 7. 2. 2022 včetně výkresu doplnění dopravního značení ve směru od K. Varů a ve směru od Prahy, z něhož vyplývá, že měřený úsek byl v obou směrech před příjezdem řádně označen informativními značkami IP 31a a „Měření rychlosti“ a na konci měřeného úseku informativními značkami IP 31b „Konec měřeného úseku“. Tímto postupem žalovaný řádně splnil požadavek soudu na doplnění podkladů rozhodnutí a následně v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu vyzval žalobkyni k seznámení se s podklady rozhodnutí před jeho vydáním a k vyjádření k nim.
19. Z obsahu správního spisu vyplývá, že v reakci na tuto výzvu byl ve stanovené lhůtě následně žalovanému elektronicky doručen prostý mail odeslaný z adresy dpolesh@proton.me obsahující text „*V příloze posílám podání*“, jenž obsahoval dvě přílohy. Prvá příloha označená jako „vznesení námitekE.pdf“ obsahovala vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí a byla kvalifikovaně elektronicky podepsána D. P. Obsahem druhé přílohy označené jako „plná moc (2) pdf“ byla plná moc ze dne 8. 2. 2025, v níž žalobkyně zmocnila D. P., nar. X k zastupování v předmětné věci. Tato plná moc byla oskenovaným dokumentem obsahujícím prostý podpis žalobkyně, neobsahoval podpis zmocněnce ani jeho prohlášení, že udělenou plnou moci přijímá, nejednalo se o zkonvertovaný dokument z listinné do elektronické podoby. S ohledem na tyto skutečnosti dospěl žalovaný k závěru, že za situace, kdy text průvodního emailu není opatřen jakýmkoli elektronickým podpisem a tímto je opatřena pouze jedna z jeho příloh nazvaná „vznesení námitekE.pdf“, pak není s ohledem na charakter této vady podání jeho povinností vyzývat žalobkyni k odstranění těchto vad spočívajících v doplnění textu zaslání emailu (obsahujícího přílohy) o elektronický podpis. Za situace, kdy mail nesplňoval náležitosti podání upravené v § 37 odst. 2 správního řádu, a tato vada nebyla ve lhůtě 5 dnů žalobkyní z její iniciativy odstraněna, žalovaný nepřihlédl k mailu samotnému, tudíž ani k jeho přílohám, proto neakceptoval přiloženou plnou moc, v důsledku čehož k žalobkyni přistoupil jako k nezastoupenému účastníkovi řízení a zároveň se nezabýval ani vznesenými námitkami.
20. Žalobní námitky žalobkyně se týkaly výhradně tohoto procesního postupu žalovaného. Žalovanému vytýkala, že se v důsledku jí vytýkaného nedostatku uznávaného elektronického podpisu průvodního emailu nezabýval jejími námitkami uplatněnými v rámci vyjádření k podkladům rozhodnutí, v němž zpochybnila závěr, že předložené podklady rozhodnutí prokazují splnění sporné podmínky, k jejichž prokázání byl žalovaný zavázán soudem, dále žalovanému vytýkala, že neakceptoval předloženou plnou moc, a přistoupil k ní jako k nezastoupenému účastníkovi řízení.
21. Dle ust. § 37 odst. 4 správního řádu „*Podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

22. Z komentáře k uvedenému ustanovení vyplývá, že „Podání v elektronické podobě musí splňovat obsahové náležitosti podle odstavce 1 komentovaného ustanovení, tzn. že musí být opatřeno i podpisem osoby, která jej činí. V důvodové zprávě k zákonu č. 298/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, je k tomu uvedeno, že náležitostí podání bez ohledu na to, zda je vyhotoveno v listinné či elektronické podobě, je vždy podpis podatele, přičemž konkrétní typy elektronického podpisu vymezuje zákon č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. V § 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, je tak uvedeno, že k podepisování elektronickým podpisem lze použít pouze uznávaný elektronický podpis, podepisuje-li se elektronický dokument, kterým se právně jedná vůči veřejnoprávnímu podepisujícímu nebo jiné osobě v souvislosti s výkonem jejich působnosti. Uznávaným elektronickým podpisem se podle § 6 odst. 2 zák. č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, rozumí zaručený elektronický podpis založený na kvalifikovaném certifikátu pro elektronický podpis nebo kvalifikovaný elektronický podpis.“
23. Z uvedeného je zřejmé, že pokud žalobkyně v této souvislosti namítá, že z žádného právního předpisu nevyplývá potřeba elektronicky podepisovat přílohy podání, pak se mýlí s procesním postupem, jenž zvolila, když uznávaným podpisem opatřil pouze jednu z příloh, nikoli průvodní mail. Žalobkyně se zároveň mýlí i s argumentací žalovaného, jenž podání žalobkyně neakceptoval nikoli z důvodu absence elektronického podpisu přiložené plné moci, ale z důvodu absence kvalifikovaného elektronického podpisu emailu, k němuž byly přílohy připojeny.
24. Žalobkyně dále ve své argumentaci odkazuje na rozhodnutí II ÚS 3042/12 ze dne 27. 8. 2013. Ani toto rozhodnutí však nezpochybnuje správnost postupu žalovaného, neboť v tomto rozhodnutí podal žalobce dovolání k příslušnému soudu e-mailem, jenž byl, na rozdíl od emailu zaslaného žalobkyní, opatřený platným kvalifikovaným elektronickým podpisem. Obsahem e-mailu samotného byl, stejně jako ve věci žalobkyně, pouhý průvodní dopis obsahující formulaci: "Dobrý den, v příloze posílám elektronické podání – dovolání ke sp. zn. 18 C 143/2007." Všechny písemnosti tedy byly v odkazované věci, stejně jako ve věci žalobkyně, zaslány e-mailem v jednom podání, které však bylo, na rozdíl od případu žalobkyně, podepsáno platným kvalifikovaným elektronickým podpisem, přičemž přílohy tohoto e-mailu, tj. předmětné písemnosti však podpisy neobsahovaly, resp. elektronický podpis k nim nebyl připojen. Nejvyšší soud pak odmítl jeho dovolání projednat v důsledku toho, že k příloze obsahující samotné dovolání nebyl připojen zaručený elektronický podpis, a stěžovatel podání ve stanovené lhůtě nedoplnil podáním shodného znění v písemné podobě nebo v elektronické podobě se zaručeným elektronickým podpisem. Za této (uvedeným způsobem se od posuzované věci odlišující) situace pak dospěl Ústavní soud k závěru, že Nejvyšší soud svým postupem spočívajícím v odmítnutí projednat elektronicky podané dovolání zasáhl do ústavního práva stěžovatele na soudní ochranu a spravedlivý proces, garantovaného čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a nedostál své povinnosti vyplývající z čl. 90 Ústavy České republiky. Za situace, kdy oproti uvedené věci nebyl ve věci žalobkyně připojen kvalifikovaný elektronický podpis k samotnému emailu obsahujícímu uvedené přílohy, nelze závěry Ústavního soudu na projednávanou věc vztáhnout.
25. Žalobkyně dále odkazuje na rozhodnutí ÚS 1829/13 z 12. 2. 2014, z něhož vyplývá, že : „Pokud elektronické podání odeslané e-mailem a opatřené zaručeným elektronickým podpisem podle § 42 odst. 5 občanského soudního řádu obsahuje přílohu, která není samostatně opatřena

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

zaručeným elektronickým podpisem, avšak jinak nejsou žádné pochybnosti o tom, že skutečnou vůlí účastníka řízení bylo učinit konkrétní podání, je třeba považovat odmítnutí takového podání za nepřiměřený formalismus, v jehož důsledku byl stěžovateli odepřen přístup k soudu v rozporu s čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.“ Z obsahu tohoto rozhodnutí je zřejmé, že se opětovně vztahuje na elektronické podání odeslané emailem, jež je, na rozdíl od připojených příloh, řádně opatřené zaručeným elektronickým podpisem. O tento případ se však v posuzované věci žalobkyně nejedná, neboť jak již bylo opakovaně uvedeno výše, předmětný email zasláný žalobkyní žalovanému zaručeným elektronickým podpisem opatřen nebyl, tímto byla opatřena pouze jedna z jeho příloh a na přijatých závěrech nic nemění ani obsah této přílohy.

26. Odkaz žalobkyně na rozhodnutí NSS ze dne 18. 8. 2016 č.j. 4 As 11/2016-35 opět není zcela přiléhavý, neboť jeho předmětem byla otázka platnosti plné moci, která byla přijata zmocněncem pouze konkludentním způsobem, tak jako v projednávané věci, avšak správnímu orgánu byla, na rozdíl od případu žalobkyně, předložena v originální listinné podobě poštovní přepravou. Žalobkyní tvrzený závěr, že z tohoto rozhodnutí vyplývá, že stěžejním je, aby bylo podepsáno samotné podání, tj. dokument podání obsahující byl opatřen uznávaným elektronickým podpisem, z něj proto není možno dovodit.
27. Jak vyplývá z rozhodnutí NSS č.j. 9 As 90/2008-70 ze dne 23. 9. 2009 „Podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě – internetu – bez zaručeného elektronického podpisu podle § 37 odst. 4 správního řádu z roku 2004 je úkonem způsobilým vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho následného doplnění (do 5 dnů) některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, aniž by přitom bylo nutné k takovému doplnění podatele vyzývat.....Pro to, aby elektronická komunikace účastníka řízení se správním orgánem měla předpokládané procesní účinky, je nutno používat elektronický podpis splňující požadavky ve smyslu zákona o elektronickém podpisu, případně dané elektronické podání doplnit způsobem předpokládaným ve správním řádu (§ 37 odst. 4). Takové podání je pak postaveno naroveň klasickému podání v písemné podobě či ústnímu podání do protokolu. Pokud by stěžovatelka učinila podání, které by bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, ale postrádalo by některou z předepsaných obsahových náležitostí, bylo by povinností správního orgánu v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu stěžovatelku vyzvat k jejich doplnění. Pokud však stěžovatelka neučinila podání v zákonem stanovené formě, bylo třeba postupovat podle ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu, tj. podání do 5 dnů písemně nebo ústně do protokolu potvrdit či opatřit elektronickým podpisem. Nepostupovala-li stěžovatelka dle ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu, pak její podání nebylo způsobilé zahájit předmětné správní řízení a nelze k němu vůbec přihlížet, ani odstraňovat jeho případné obsahové vady. Správní orgán vždy přihlíží k podáním učiněným zákonem předepsanou formou, podání učiněná jinou formou se stanou v řízení relevantní pouze za předpokladu jejich následného doplnění (do 5 dnů) některou z uvedených kvalifikovaných forem podání.“ Z obsahu tohoto rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný neměl povinnost postupovat v souladu s ust. § 37 odst. 3 správního řádu, dle něhož „Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“, a proto námitka žalobkyně vztahující se k absenci výzvy k odstranění vad podání v posuzované věci není důvodná.
28. S ohledem na výše uvedené skutečnosti shledal soud procesní postup žalovaného následující po zrušení jeho předchozího rozhodnutí v souladu s pokyny soudu i následně jím vydané rozhodnutí v souladu se zákonem, prosté žalobkyní vytýkaných vad, a proto žalobu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

VI.

Náklady řízení

29. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Procesně úspěšným byl žalovaný, jemuž však žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a z tohoto důvodu soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení nárok. (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 19. 12. 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.